Trečiasis Lietuvos dugninės meškerės čempionato etapas Birštone

Parašė Martynas Mikelionis
Penktadienis, 16 Rugpjūtis 2013 20:12

Nugalėti visose be išimties varžybose vargu ar pavyks. Yra pakilimai, yra ir nusileidimai. Be pralaimėjimų niekada neišmoksime vertinti pergalių. Tad šias karčias piliules reikia karts nuo karto praryti tam, kad nesustoti, kad judėti į priekį ir dirbti, dirbti, dirbti...

Trečiasis Lietuvos dugninės meškerės čempionato etapas išties nebuvo lengvas nė vienai komandai ar dalyviui. Ir nors visai neseniai vykęs Tubertini Feeder Cup 2013 čempionatas leido gerai susipažinti su Nemunu ties Birštonu, perprasti čia gyvenančias žvynuotąsias ir gerai pasitreniruoti, tačiau buvęs geras kibimas treniruočių metu tik sumaišė dalyvių kortas ir ant nugalėtojų pakylos užlipo tik tie kurie sugebėjo prisitaikyti ir parodyti stabilumą, tik tie, kurie iš paskutiniųjų siekė pergalės.

Parašė Martynas Mikelionis
Penktadienis, 16 Rugpjūtis 2013 20:12

Prieš paskutinis etapas turėjo parodyti, kas yra kas ir daugiau ar mažiau išaiškinti būsimus viso čempionato prizininkus. Kai kam galbūt ir ketvirtas etapas nebūtų nieko lėmęs. Taip neįvyko ir prognozuoti galutinius čempionato rezultatus tapo dar sudėtingiau. Dabar viskas priklausys nuo paskutinio etapo, vyksiančio Bublių tvenkinyje rugsėjo antroje pusėje. Na bus taip kaip bus, o aš prisėdau rašyti ne prognozių, bet papasakoti apie praėjusį savaitgalį vykusias varžybas.

Dauguma čempionato dalyvių Birštone treniravosi ne po vieną kartą, o kai kurie apsilankė ir penkis kartus bandydami įvairiausias jaukų kombinacijas, gardžiausius kvapus, gaudydami įvairiausiais atstumais, naudodami dideles ir mažas šėryklėles. Kiekvienas stengėsi atrasti tą laimės raktelį, atrakinsiantį garbingą nugalėtojų pakylą. Gal būt, dėl to visos komandos prieš startą buvo labai geros nuotaikos, visi tikėjo savo jėgomis ir neabejojo užimsiantys aukštas vietas, tačiau prizinės vietos yra tik kelios, o norinčiųjų jas užimti susirinko per keturiasdešimt.

Komanda „Ant Bangos – Timar Mix“ taip pat neliūdėjo. Aš puikiai pasirodžiau per Tubertini taurę ir daugumai buvau vienas iš pagrindinių konkurentų, Sergejus – vietinis, gaudantis čia kas antrą dieną, taip pat turėjo būti sunkiai įkandamas – mes tikrai buvome vieni iš lyderių ir tai parodė pirmos dienos rezultatai – Sergėjus paėmė savo zoną, o aš iš savosios parsinešiau tris taškus. Apie asmeninę pergalę jau galėjau pamiršti, tačiau komanda turinti 4 baudos taškus ir net 4 taškais lenkianti artimiausius varžovus po pirmo turo, tikrai atrodo grėsmingai. Belieka sugaudyti taip pat stabiliai arba net dvigubai prasčiau ir pergalė arba bent jau sidabro medaliai turėtų kaboti ant kaklo. Bet nereikia pamiršti fortūnos, sėkmės burtų traukime ir to, kad gaudome upėje, kur žuvies kibimas tiesiogiai priklauso nuo vandens lygio, srovės stiprumo ir daug daugiau aktyvų maitinimąsi lemiančių faktorių nei stovinčiame vandenyje.

Apskritai varžybų metu žuvis nebuvo tokia aktyvi, kaip galima buvo tikėtis. Kibimas abi dienas buvo labai nevienodas. Pavyzdžiui, pirmąjį turą gaudžiusieji „pliaže“ su sąlyginai mažesniu gyliu ir didesne srove buvo pačioje turnyrinės lentelės apačioje, o antrą dieną tie patys sektoriai padovanojo tikrai solidžius svorius. Tai krentantis, tai per gerus 20 centimetrų kylantis upės vanduo labai keitė žuvies aktyvumą. Abi dienas buvo labai sunku sulaikyti žuvį virš pakloto jauko kilimo. Vos viena ar dvi keliaudavo į tinklelį ir vėl ilgoka pauzė, kurios metu tekdavo verstis per galvą, stengiantis priversti žuvį kibti. Ko tik nebuvo daroma: keičiamos distancijos, kvapai, masalai; virė tikra pragaro virtuvė, kad tik suvilioti dar vieną žuvelioką.

Naktį prieš antrą turą smarkiai lijo – beveik visoje Lietuvoje nuvilnijo škvalas su žaibais ir kaip iš kibiro pliaupiančiu lietumi. Šiek tiek drumstesnis ir vis kylantis vanduo nežadėjo nieko gero. Išsitraukiu sektorių kiek aukščiau pirmą turą gaudžiusio Pauliaus Korsako iš Fideris - Timar Mix – 2 komandos. Pirmame ture jis sugavo kiek virš 5 kilogramų na, o mano sektoriuje sugautas žuvies svoris nesiekė ir 4. Nieko nepadarysi – reiks dar labiau stengtis ir išnaudoti visas

galimybes. Valanda po valandos, tirpsta varžybų laikas, tačiau stabiliau maitintis žuvies niekaip nepriverčiu – kimba lygiai taip pat, kaip ir per pirmąjį turą. Bandau ieškoti klaidų jauke, taktikoje, tačiau bergždžiai. Jaučiu, kad gaunu į skudurus nuo pusės savo sektoriuje gaudančių varžovų. Apmaudu. Nuotaika kiek pakyla kai sužinau, jog žemiau sėdintis kaimynas tesugauna kiek daugiau nei 600 gramų. O juk jo sektoriuje vakar buvo perkopta 5 kilogramų riba. Protu nesuvokiu tokio skirtumo. Kol kas pasvėrus 7 paskutinius A sektoriaus dalyvius pirmauju surinkdamas daugiau nei 5 su puse kilogramo. Tačiau čia mano laimė ir išsenka – sveriama vakarykštė nekibumo rekordus sumušusi atkarpa ir nuo nugalėtojų tolstu vis toliau. Neištveriu nepasižiūrėjęs tolimesnio svėrimo, nusivylimo banga vis labiau ir labiau slegia. Lieku 5 sektoriuje, o trūko vos vieno 350 gramų sveriančio karšiuko ar stambesnės kuojos ir būčiau buvęs pirmas. Dabar surenku 8 taškus ir galutinėje įskaitoje tenkinuosi tik „mediniu“ medaliu.

Dar didesnis smūgis laukia Sergejaus – šiandien jis surenka nesuprantamai daug – net 12 taškų, o juk vakar buvo pirmas. Fortūna nusigręžė – stovim ir tylim. Rankų kaip vakar jau nebespaudžiam ir veiduose šypsenų nebematyti. Pirma vieta išsprūdo lyg būtų nelaikoma. Nepapuolame, net tarp prizininkų – liekame ketvirti į priekį užleisdami rankų nenuleidusius Fideris - Timar Mix – 2, Zvejys.lt ir Kibkit.lt komandas. Tai buvo jų varžybos – jų triumfas.

Šis etapas – viena didžiausių gautų pamokų. Tai dar kartą įrodo, kiek daug mes nežinome ir nemokame, kiek daug reikia dirbti ir tobulėti, kovoti su pačiu savimi. Aišku rankų nenuleisime, dar atkakliau ruošimės ir kovosime – juk yra su kuo ir yra dėl ko.

Pabaigai norėčiau padėkoti visiems varžybų dalyviams už puikų „mūšį“, pasveikinti šauniai pasirodžiusius prizininkus ir palinkėti neužmigti ant laurų. Dėkui visiems padėjusiems organizuoti šį renginį, o ypač komandos treneriui ir fotografui Linui Žvaliauskui už dar ir dabar ausyse skambančius priekaištus, bei patarimus. Dėkoju mūsų komandos rėmėjams UAB „Kotas“ už neįkainojamą paramą ir tikrai puikius Timar Mix jaukus. Dėkui varžybų teisėjams ir visiems, visiems, visiems buvusiems šiose varžybose. Iki susitikimo rugsėjo pabaigoje prie Bublių tvenkinio Kėdainiuose.

Pagal Marčiaus blogą